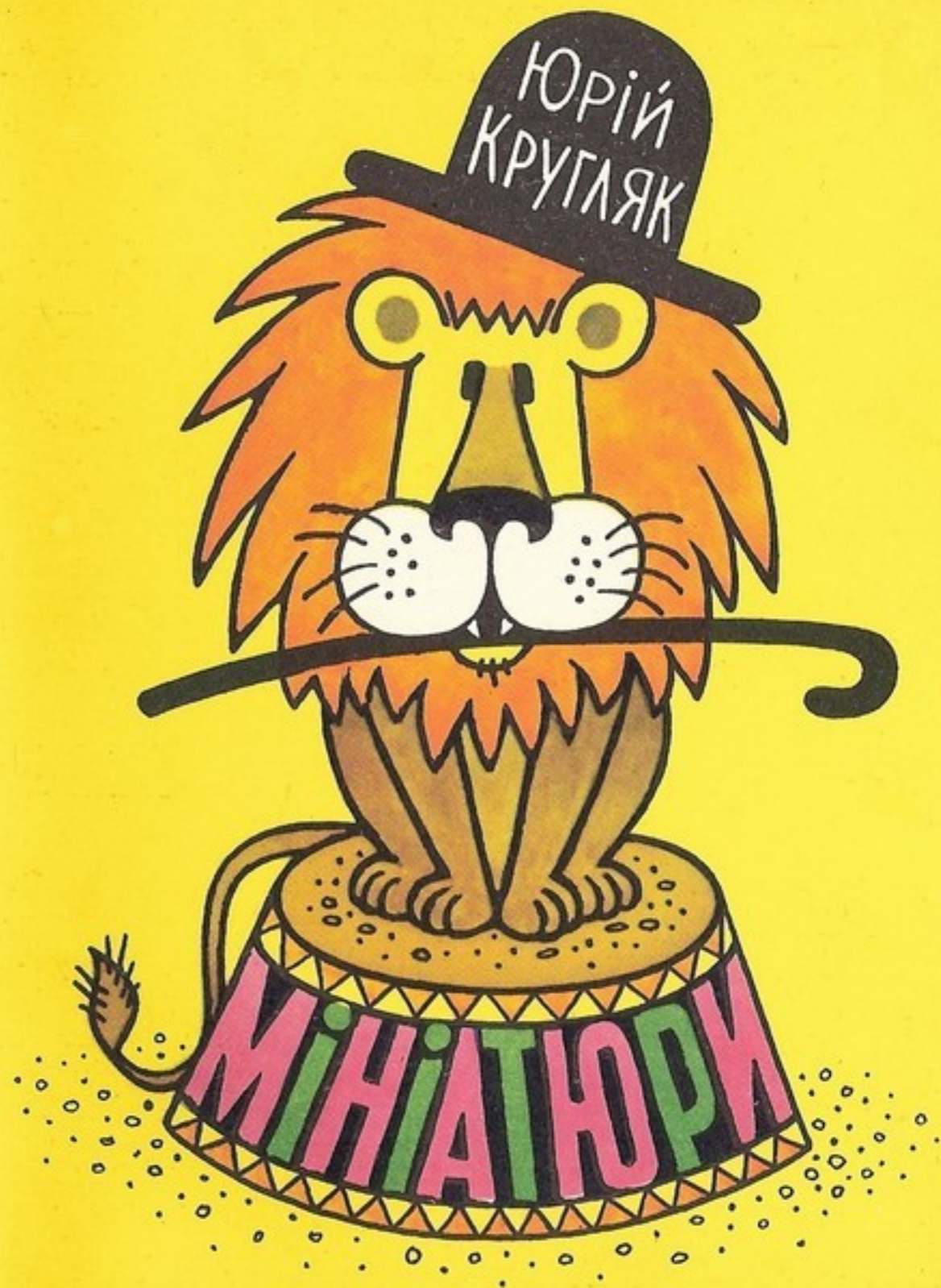

10 к.

Юрій КРУГЛЯК

МініАтЮри

ІЛЮСТРАЦІЇ О. МОНАСТИРСЬКОГО

КИЇВ. ВИДАВНИЦТВО «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»
1989

Дружній шарж.

ЩЕ РАЗ ПРО ЮРІЯ КРУГЛЯКА

Як виявилося, написати передмову до книжки Юрія Кругляка не так то й просто.

Чому?

Ну, приміром, я скажу, що це поет оригінальний і своєрідний.

А ви відразу: «Знаємо, читали його збірки «Як бог наплутав», «Сім пучок перцю», «Байки без моралі», «Космічні кавуни», «Крісло Зевса», «Тринадцять подвигів Геракла» і ще

А Б И...

Хоч спи, хоч цілий день кури,
Хоч гопки скач, по телефону говори,
Хоч не берися ні за що, нічого не роби,
Аби ти був, відмітився аби.

АНІ З МІСЦЯ

Він вишукує лазівки,
Тягне капосний резину —
Ані з місця без вказівки,
Як машина без бензину.

А ЩО РОБИТЬ?

В наш час зі злом усяк боротись має,
А що робить, якщо воно горлає,
Що вже воно не зло, а благо,
Ще й подає про те з печаткою «бумагу»?

БАЛАКУЧОМУ ОРАТОРУ

Словам, як лікам, треба міру знати,
Коли і скільки слід їх уживати,
Маленька доза здатна лікувати,
Велика доза може і приспати.

БЕЗ ЯЗИКА

Щось проповідує, кудись він заклика,
Але без папірця — немов без язика.
Якщо в душі нема того, що вразить,
То й на трибуну нічого вилазить!

БИЧКИ В ЗАТОЦІ

У цій затоці, що лежить при балці,
Не треба ані сітки, ні гачка,
Нема чого отут робить рибалці:
В затоці тій бичок з'їда бичка.

БІДА І ПІВБІДИ

На дві частини люди поділяються:
Керують перші, другі — підкоряються.
То півбиди, як нерозумний другий,
Біда, коли той, перший, недолугий.

БОГАТИРСЬКИЙ СОН

Фігура богатирська і постава,
По-богатирському тримає він фасон.
Хоча відсутні богатирські справи,
Зате наявний богатирський сон.

БОРЕЦЬ З ТРУДНОЩАМИ

Без труднощів кроку не ступить Хома,
Аж міниться, бідний, коли їх нема.
Він зробить усе, щоби їх понатворювать,
А потім уже почина переборювать.

БОРЖНИКИ ПРИРОДИ

Здається, природі на кулі земній
Вже завдано стільки пекельної шкоди,
Що сім поколінь щонайменше на ній
Всі будуть ходити в боржниках у природи.

БУВ ГАЙ ЗЕЛЕНИЙ

Був на околиці колись зелений гай,
Казали люди: «То не гай, а рай!..»
А це була там гулянка запекла,
І рай за день зробився гіршим пекла.

БОЯЗЛИВИЙ

Усе життя тремтів, чогось боявся,
Щоб не трусились жижки, затавав очкур.
Порівняно із ним, відомий нам пічкур
І то героєм неабияким здавався.

ВДАЄ МУДРЕЦЯ

Статечний вигляд і постава горда,
Ще й удає із себе мудреця,
А придивись до нього — ні греця:
Тупий і знахабнілий держиморда.

ВИХІДЕЦЬ З НАРОДУ

Хвалився, мовляв, він мужицького роду,
Що він не забув ще сільської балачки...
Звичайно, такі є, що вийшли з народу,
А є і такі, що вилазили рачки.

ВІДСТАЛИЙ ЕЛЕМЕНТ

— Ех ти, тюхтій! Душа твоя з лопуцька!
І досі не навчився жить по-людськи...
Нема у тебе ні грошей, ні хати,
Бо одурить не вмієш і збрехати.

ВОВК НА ДІЄТІ

У Вовка в нирках почалися болі.
Солоного, сказали, ані грама!..
— О боже мій!.. Та що ж це буде?.. Мама!.. —
Вовк прохарчав і Зайця з'їв без солі.

ВОДА У СТУПІ

Кажуть колеги учені, що ти
Воду у ступі умієш товкати;
Начебто вийшла і праця учена,
В котрій суцільна водичка товчена.

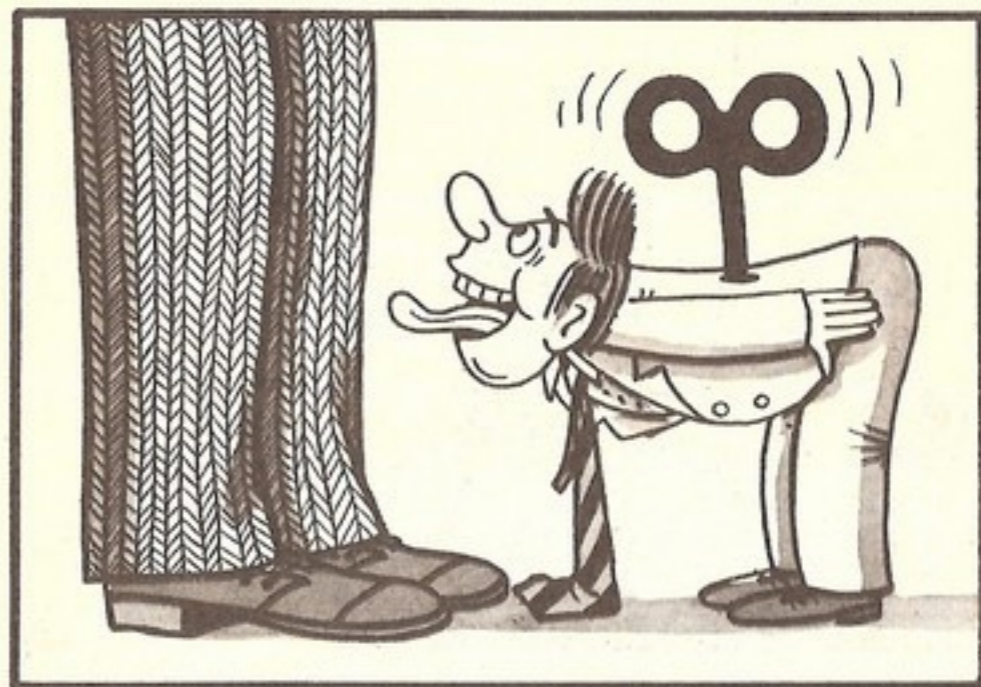

В ПОЛОНІ БАЙДУЖОСТІ

Це тяжче за найвтомливішу втому,
Коли ти у байдужості в полоні,
Коли робота полягає в тому,
Щоб слухати, мовчать і ляпати в долоні.

ВСЕ В НОРМІ

На службі він сидить, папери множить,
Нема порушень, вчинків аморальних...
Ніщо його не мучить, не тривожить,
Окрім зарплати, прогресивки й преміальних.

ВСЬОГО-НА-ВСЬОГО

Щоб в нього заслужить авторитет,
Не треба здібностей і розуму багато.
Для цього лиш дві речі треба мати:
Улєсливий язик та ще гнучкий хребет.

ГАСЛО І МАСЛО

Над фасадом — гасло. Зміст:
«Хто не робить, той не їсть!»
А нероба сів під гаслом
І влітає хліб із маслом.

ГІДНІСТЬ

Негіднішого, кажуть, вже й немає,
Якщо в кишеню гідність хтось ховає.
Негідніше, коли негідник нею відає
І з гідним видом гідність проповідує.

ГРУШІ НА ВЕРБІ

Садок зрубали у долині й на горбі,
Тепер чекають гемонські чинуші,
Що вишні, сливи, яблука і груші
Уродять на березі й на вербі.

ГРОШІ НЕ ПАХНУТЬ

Ми знаємо, що грошики не пахнуть,
Але погляньте і попробуйте не ахнуть.
Таким він обзавівся капіталом,
Який, їй-богу, пахне криміналом.

ДАЛИ ПО РУКАХ

Утратив совість, забув про страх,
Хабарник «Дайте!» волав щосили.
Його прохання задовольнили:
Дали не в руку, а по руках.

ДАМОКЛІВ МЕЧ

Калитку набиває, аж трясеться,
І непогано, каже він, живеться...
Але, скажіть, яке то вже життя,
Коли мечем над ним висить стаття.

ДИВИСЯ В КОРІНЬ

Козьма Прутков колись казав, а ми
Чому забули заповідь Козьми,
І замість неї виробили звичку
Дивитися не в корінь, а на гичку.

ДЕ Ж ІСТИНА?

Філософ, що кохався у вині,
Казав, що істина у чарочці на дні.
Але мені здається, що вона
Є де завгодно... Скрізь, окрім вина.

ДИВНА ЗАСАДА

Якась в нього дивна засада,
Платформа якась нездорова:
Вважає — державна посада
Те саме, що дійна корова.

ДУШІ ПРЕКРАСНІ ПОРИВАННЯ

Кришталі, меблі та квадратні метри,
Та килими, та закордонні гетри —
Оце й усі сердечні хвилювання
Й душі його прекрасні поривання.

ДОРОГА ДАМА

Стільки золота, перснів, браслетів, кольє,
Діамантів коштовних у дамочки є,
Що ніяк невтямки — по якій оце моді
І вона й чоловік її ще на свободі.

ДУМАЄ ПРО ЖИТТЯ

Подумать про життя, помислити про світ
Він полюбляє ввечері і зранку:
Уранці думає — чим натовкти живіт,
А ввечері — чим промочить горлянку.

ДИНАМІЧНА ЕПОХА

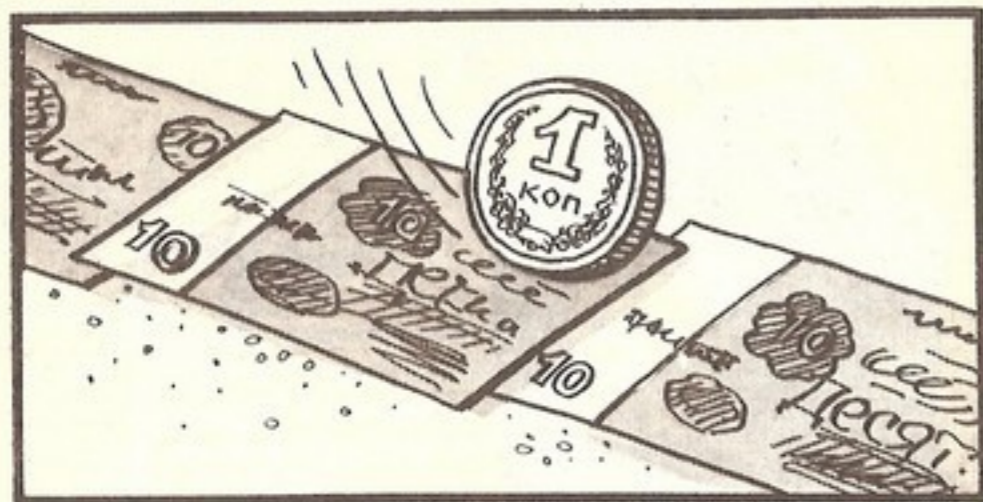
Така епоха динамічна нині,
Що в безконечній метушні і біганині
Ми гарне часом помічаємо в людині,
Коли вона уже у домовині.

ЕГОЇСТИ

Син поклав на ніжку ніжку
І цигарку смалить в ліжку...
Ох і предки — егоїсти:
Не несуть і досі їсти!..

ЕКОНОМІСТИ

— Ми зекономили копійку!.. Значить,
Потрібно це досягнення відзначить...
Тепер, здається, все уже в порядку:
Пішли гуртом і пропили десятку.

ЕКОНОМНИЙ ШЕФ

Зарплату мав хорошу,
Складав на книжку гроші,
А випивав і їв
За кошти холоуїв.

ЄДИНА ДУМКА

Не майбуття його тривожить, не людина —
Усе єство заповнено одним,
У нього думка в голові єдина:
Що скаже той, котрий над ним.

ЖИТЕЙСЬКА ПОЗИЦІЯ

Обрав у житті він найліпшу позицію:
Живе собі тихо, зігнувшись в дугу,
Нема ні вагань, ані пропозицій,
На все лиш киває і каже: «Угу!»

ЖИТЕЙСЬКИЙ ПРИНЦИП

Він наперед ніде не виліза,
Такий житейський принцип у Миколи.
Усе життя він був повсюди «за»
І навіть не утримався ніколи.

ЗА ВЛАСНИМ БАЖАННЯМ

— У тебе ні такту нема, ні культури,
«За власним бажанням» пиши і шуруй...
А він лиш сказав «Самодур!» самодуру,
А він лиш сказав холуєві «Холуй!»

ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ

Не дуже добре, кажучи між нами,
Коли один женеться за двома зайцями,
Та гірш іще, коли на два зайці
Приходиться по двісті два стрільці.

ЗАСВОЇВ ДЕВІЗ

Засвоїв він замолоду девіз
І виховався на цьому еталоні,
Що головне не голова, а ніс,
Що основне не руки, а долоні.

З ГАРМАТИ ПО ГОРОБЦЯХ

По горобцях з гармати у минулім
Стріляв літературний молодець.
Тепер замовк... І у гарматнім дулі
Змостив собі гніздечко горобець.

ЗМІНИЛОСЬ ВСЕ

Змінились устрій, побут, літочислення,
І звички стерлися на часу жорнах,
А в цього типа залишилось мислення
На тій же стадії, яке було в придворних.

З ДВОХ БОКІВ

Шкідлива гусінь, що на дерево влізає
І листя зверху із гілок згризає,
А ще в сто раз шкідливіший підлиза.
Який коріння підгризає знизу.

ЗНАЄ ДІЛО...

Його начальник лає, ледь не сплющить,
А він — ні пари з уст, лиш слухає й сопе...
Таке обличчя невиразне і тупе,
А водночас — улесливе й хитрюще.

ЗОРІЄНТУВАВСЯ

У нього на нове — своє чуття,
До того ж — має він свою манеру.
Одні взялись робить нове життя,
А він узявсь робить собі кар'єру.

І НЕ КАЖІТЬ!..

Він всіх людей на власну мірку мірить,
І не кажить йому про щось хороше!
Він все одно нікому не повірить,
Що є на світі щось коштовніше од грошей.

ІСТОТНИЙ ПОКАЗНИК

Чи вартий даний чоловік посади,
Відразу видно, і гадать не треба,
Бо дума про людей достойний влади,
А недостойний — перш за все про себе.

ЙОГО ПРИНЦИП

Сьогодні він одне, а завтра інше каже,
Як циган кіньми, мислями гендлює.
Те, що сьогодні сажею обмаже,
В рожевий колір завтра пофарбує.

КОЗИРНИЙ ТУЗ

Оця премерзопакосна людина
Гадає, що вона козирний туз,
А голова їй треба на єдине:
Щоб почепити шляпу чи картуз.

КУДИ СПІШИМО?

Ми поспішаємо кудись і біжимо,
У ліфті одягаємось і на ходу їмо.
А як подумати — куди ж ми спішимо:
У пекло? В рай? Чи у лікарню мо'?

КРИКҀН-ПАРАДНИК

Чи так, чи не так, чи воно до пуття,
Горланить «ура!» чи улад, чи не влад...
І думає він, що життя не життя,
А лиш нескінченний суцільний парад.

ЛЕВ І ОСЕЛ

Зустрівся Лев з Ослом і посміхнувся кисло.
— Ну ти й дурний! — зареготав над ним.
— Ось почекай, я сяду в твоє крісло,
Тоді побачимо, хто буде з нас дурним.

ЛИС-ПРОПОВІДНИК

Квочці проповідь Лис у тихенькім садочку
Про любов і про мир намагався читати...
Квочка слухає Лиса... Підтакує Квочка...
А тим часом в курник заганяє курчата.

ЛЕКТОР-ЦИТАТНИК

Ходить він із папкою
Лекції читати,
Маючи під шапкою
Півтори цитати.

ЛЮБИТЕЛЬ КРИТИКИ

— Ви критикуйте!.. Я не проти!.. —
На кожних зборах закликає.
А тільки хто розтулить рота,
Його відразу затикає.

«МИСЛИТЕЛЬ»

Він думає: життя гладенька колія,
А мислення — його лиш монополія.
Всі ж інші люди мусять тільки дякувать,
Кивати головами і підтакувать.

МІЦНА НАТУРА

Життя його жує і хрумає,
Єство на три частини дробить:
Одне говорить, друге — думає,
А третє — зовсім інше робить.

МОЛИТВА НАХАБИ

— О боже!.. — молився Нахаба невтомно,—
Даруй довголіття і тихим, і скромним.
Чим більше тихеньких і скромних ведеться,
Тим легше на світі нахабам живеться.

МОЛОДОМУ ОРАТОРУ

Сказати мудре слово — то наука,
До того ж і не дуже-то проста.
А прочитать написане — не штука,
Написане й дитина прочита.

НА ВИСТУПІ ОДНОГО БАРДА

Кричав, хрипів, аж зводила судома,
І на гітарі грав патлатий бард...
Нехай би краще він співав удома,
А якщо грав, то тільки у більярд.

НА ЗАХИСТ ПРИРОДИ

Один учений муж своєю працею
Туману вісім бочок напустив.
Хоч захистив товстеньку дисертацію,
Природи він, на жаль, не захистив.

НА ЧИСТУ ВОДУ

На чисту воду вивели злодюгу, та
Не видно з того щось ніякого пуття.
Сухим він вийшов із води, але вода
Стала брудна і непридатна для пиття.

НАРІКАННЯ ПРОЗАЙКА

Якщо поет заскакує у гречку,
І пише вірш про те, то це чомусь нормально.
А як прозаїк скочить недалечко,
І вже кричать: — Розклавсь морально!..

НЕБУВАЛІ УСПІХИ

Про успіхи великі, небувалі
Він кожен день розводить тралі-валі.
Від балачок уже свербить у носі,
А успіхів не видно щось і досі.

НЕ ДОПОМОЖЕ...

Наставив книжок на полиці Хома,
Щоб думали: в нього багато ума,
Але, якщо штуки тієї нема,
То тут вже нічого не вдіє й Дюма.

НЕ КУЄ, А МЕЛЕ...

Добре коваль кував на пресі,
За це його прославили у пресі,
Став знаменитим він... Ой леле!
Він не кує уже, а меле...

НЕ МАЙ СТО РУБЛІВ...

Коли сто карбованців в мене було,
Сто друзів гуляло — і їло, й пило.
Коли ж я на друзів розтратив всі сто,
До мене уже не приходять ніхто.

НЕ МОЖНА ВІДРІЗНИТИ

Така попалася робота чоловіку,
Нічого нібито, як кажуть, можна жити,
Але коли працює він, коли базіка,
Ну аніж не можна відрізнити.

НЕ МОЖНА ДВІЧІ УВІЙТИ В ТУ САМУ РІЧКУ

Сказав колись без зайвих балачок
Мудрець оцю афористичну фразу.
А в нас багато є забруднених річок,
В які не можна увійти ні разу.

НЕОБАЧНИЙ РЯБКО

Лизав Рябко хазяйську руку вічно,
А раз не витримав — вкусив, а не лизнув...
Забулося лизання довговічне,
Запам'яталось те, що він гризнув.

НЕ НА ТОГО НАТРАПИВ

Лизун лизнув хабарникові ручку,
І бризнула з очей у того лють:
— Я не люблю цього!.. І киньте ви ці штучки!..
Бо любить він, коли не лижуть, а дають.

НЕРІШУЧИЙ

Не знає, на яку ступити ногу,
Так в нерішучості й життя своє прожив:
Гадав, сердега, що служив він богу,
А виявляється, що чортові служив.

НЕ ТАК ПАНИ, ЯК ПІДПАНКИ

Пройшли часи і пропали ті фігури,
Навіки в Лету канули вони...
Нема панів, та є ще самодури,
Немає підпанків, та є ще лизуни.

НЕ ТОЙ ІНСТРУМЕНТ

Оратор ти, як мовиться, всебічний,
Якщо узявся правду різати — різ!
Але ж тут треба скальпель хірургічний,
А ти береш тупий іржавий ніж.

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ

То правду казали: не хлібом єдиним
Існує на білому світі людина!..
Ну що то за щастя, якщо не даси
До хліба сто грам і шматок ковбаси!..

НІКЧЕМА ПРИ ВЛАДІ

Коли нікчема, що жадає влади,
До теплого містечка доривається,
То він припудрює свої пороки й вади
І за достоїнства їх видать намагається.

НІ НА КОПІЙКУ

Лише розтулить Говоруха рот,
Відразу чуť: «Народ! Народ! Народ!»
Насправді ж він і на копійку зроду
Ще не зробив нічого для народу.

ОДНОБІЧНІ ПРИНЦИПИ

Житейські принципи у нього однобічні,
Про них він просторікує охоче,—
Не хоче сіяти розумне, добре, вічне,
Не хоче сіяти, а пожинати хоче.

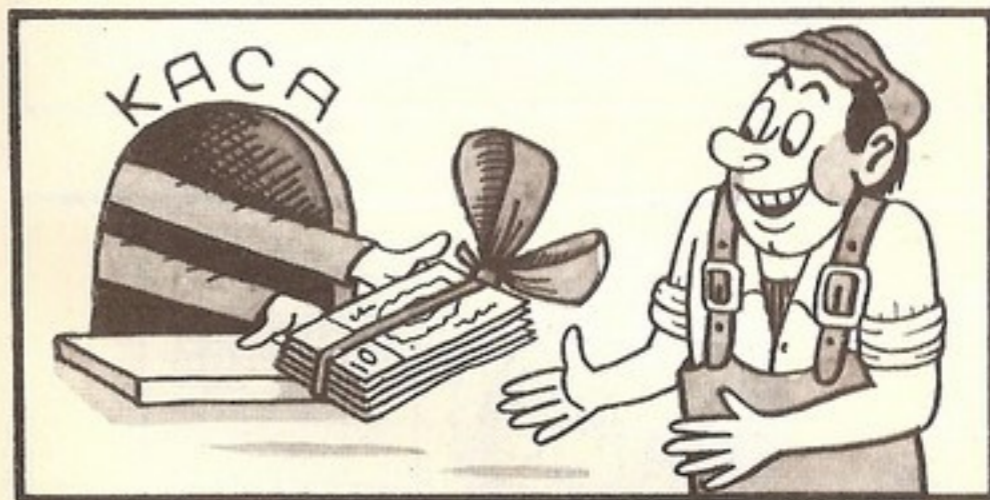
ОЦЕ ПРАЦІВНИЧОК!

— Оце працівничок! — начторгу чортихався,—
Один раз вкрав і вже спіймався.
І що він в нашім ділі розуміє,
Коли він навіть красти не уміє.

ПЕРШЕ ЧИСЛО

За те, що гуляв і ганьбив ремесло,
Максиму вліпили по перше число.
А першого в касу гукнули Максимка:
Зарплата у нього та ще й прогресивка.

ПІДЛАБУЗНИК

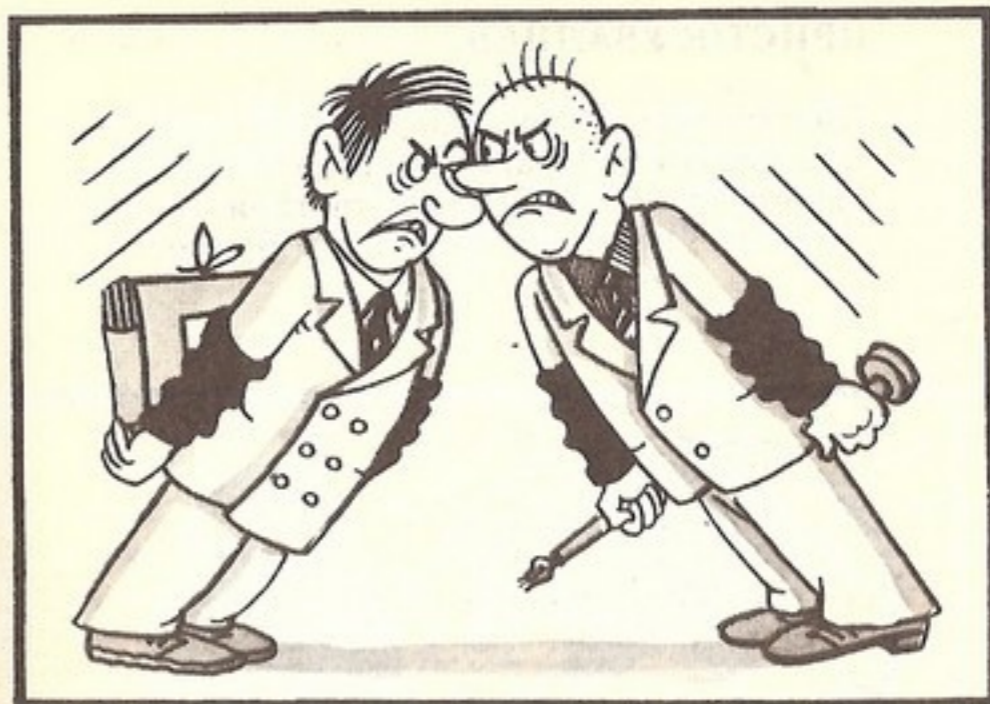
Плазує, трясеться, мугиче «Угу!»
І ходить роками, зігнувшись в дугу.
Людина ж в людині лиш там починається,
Коли вона прямо стоїть — не згинається.

ПРИСТОСУВАЛИСЬ

Дивуєтесь, що всякі хитруни
Благополучно здрастують і досі...
Нічого дивного... Вони як таргани,
Що звикли плавати навіть в хлорофосі.

ПОБАЖАННЯ

Дає посада грошки і владу,
А розуму вона не додає,
Тому-то й бажано, щоб керівну посаду
Давали тим, у кого він вже є.

ПРО БЮРОКРАТИЗМ

Ніякий біс ніде його не візьме,
Не піде боротьба із ним на лад,
Якщо на боротьбу з бюрократизмом
Ставати буде той же бюрократ.

ПРО АКТИВНУ ПОЗИЦІЮ

Стояти осторонь й мовчати нам не личить,
А слід в життя активніше втручатись.
Нам є що оспівать, і є що возвеличить,
І є над чим добряче посміятись.

ПРО ЗЛОДІЙСТВО

Ви кажете, що все то дрібнота,
А збитки ж немалі від «дрібноти»...
Хоч миші і дрібні бувають, та
Велику скирту можуть розтягти.

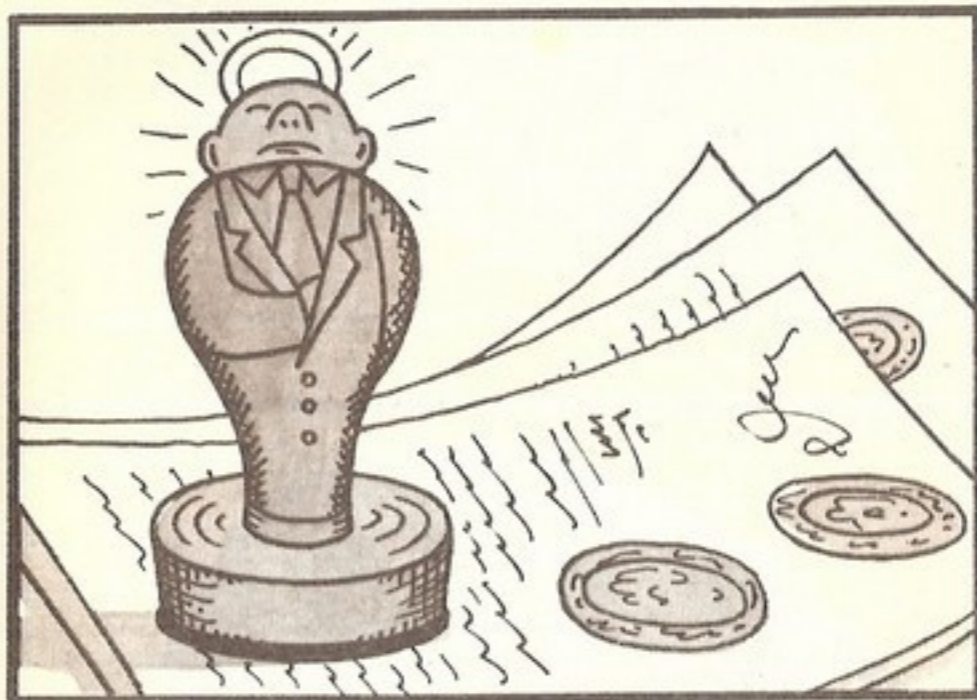

П'ЕСА І ПРЕСА

Хоч театр поставив п'єсу
І дістав хвалебну пресу,
Він не має глядача,
А та преса — читача.

ПРО КНИГООБМІН

Віддає Марка Твена
За півлітру портвейна,
А за пляшку кагора —
Глазового й Тагора.

ПРО ПЕЧАТКУ

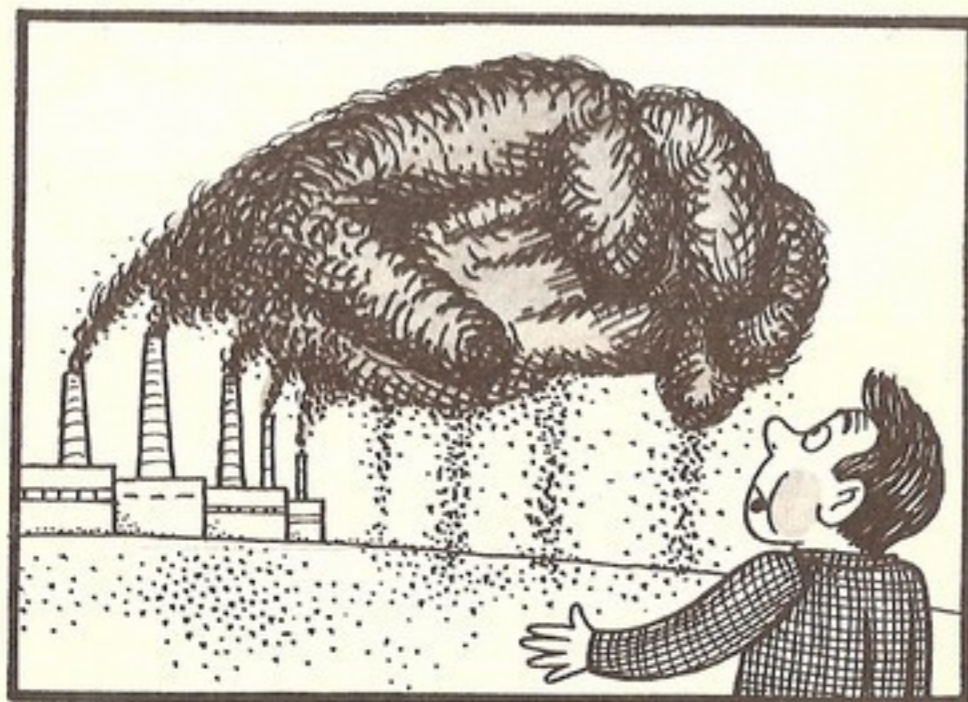
На різні папери, на всякі закони
Дивився байдуже, неначе курчатко,
Зате вже, немов богомолець ікону,
Сердега обожнював... круглу печатку.

ПРО ПРИЧИНИ

Якщо про причини сказати без пози,
То в тім полягає причина з причин,
Що крісло шанується більше, ніж розум,
Людина шанується менше, ніж чин.

ПРО ПОВІТРЯ

Ні в погоду, ні в негоду
Не вий вітре від заводу,
Бо лиш хто виходить з хати,
Почина відразу чхати.

ПРО РОЗКОШІ

Якщо жируєш ти і в розкоші живеш,
То явно чи прикрито десь крадеш,
Бо на одну зарплату, друже,
Порозкошуєш ти не дуже.

ПРО САТИРУ ТА ЇЇ СУПРОТИВНИКІВ

В сатири супротивників немало,
І всяк, кому не лінь, її клює.
Сатирі ж хочеться, щоб жити краще стало,
А супротивникам — щоб все було, як є.

ПРО ТРУТНІВ

Як пасіку трутизна обсідає,
Ми шкоду маємо, й до того ж немалу,
А особливо в час, як припадає
По десять трутнів на одну бджолу.

П'ЯНА БАЛАЧКА

Балакали на міжнародні теми,
Вирішували внутрішні проблеми.
О, скільки наговорено там, боже!
Ну, а про що, ніхто згадать не може.

ПРО ФЕМІДУ

Часом летить і у Феміду груддя,
Якщо вона за вітром ніс трима.
Де є чини — немає правосуддя,
Де справедливість — там чинів нема.

РАЗ ЧИ ДВІЧІ

Усім казав: «Дивіться правді в вічі».
А сам поглянув раз чи може двічі,
А потім взяв й на все заплющив очі
І ні на що дивитися не хоче.

РАНИШЕ, НІЖ ТОРІК

Щороку обіцяє чоловік
Зібрать на десять днів раніше, ніж торік!
Свої обіцянки виконував якби,
Збирав би урожай раніше од сівби.

СЕМІНАР З ЕКОНОМІКИ

На сесію до області
Зібрались плескачі.
Хоч на копійку користі,
Витрат на тисячі.

СМІЛИВЕЦЬ

Один письменник раз сатиру написав
І сам собі вночі тихенько прочитав,
А потім озирнувся, написане подер,
У ліжку ліг й від страху ледь не вмер.

СОБАЧА РАДІСТЬ

На радощах Рябко забивсь під віз,
Скавчав, скакав від ганку до помийника:
Йому Хазяїн з ярмарку привіз
Новенького шкіряного нашійника.

ТАКИ ДОДУМАВСЯ!..

Що — істина?.. Питання не просте...
Та от відкрив знайомий мій один:
Вся істина — це, безумовно, те,
Що скаже той, хто вищий має чин.

ТЕЖ ОРАТОР

Він фрази старі заяложені множить,
Які вже нікого давно не тривожать.
Говорить, неначе співає «ой, люлі» —
А діють вони, як снотворні пілюлі.

ТЕЖ РЕЗЕРВ

Щоденно ми вишукуем резерви,
Морочим голови, вимотуємо нерви...
А скільки б ми, скажіть, прибутків мали,
Якби зробить, аби ніде не крали.

ТЕЖ ТЕМА...

Знайшов поет, і зовсім недалечко,
Для творчості дороговказну зірку:
Про кожний свій стрибок у гречку
Писав по циклу він, а то і цілу збірку.

ТРЕБА Б ЗНАТИ...

Ми лад наводим у своєму домі,
Всі ганджі, прорахунки викриваєм,
Чимало про недоліки вже знаєм,
Та часто винуватці невідомі.

ТУРИСТ ІВАН

Турист Нетудихатенко Іван
Об'їздив Францію, Італію й Ліван.
Відвідав він Монако й Мозамбік,
А у своїм селі не був тридцятий рік.

УМІННЯ ЖИТЬ

Говорять, ти проник у суть життя,
Житейський принцип виробив хороший...
Але уміння жить і заробляти гроші —
На жаль, це не тотожні поняття.

УЧЕНИЙ ГЛІБ

Пустодзвоненко Гліб — перспективний учений,
В дисертації вчив їсти хлібець печений.
І тепер, кажуть, в того ученого Гліба
Є на всеньке життя і на хліб, і до хліба.

ХИТРИЙ ЮРИСТА

Казав один знавець судових справ:
— А що тут думати, чого метикувати?
Хто вищий за посадою — той прав,
Хто нижчий — той і винуватий.

ХТО ЯК ВВАЖАЄ

У фірмовім взуттєвім магазині
Новенькі туфлі викинули нині.
Шевці вважають, що вони хороші,
А покупці — що викинуті гроші.

ЧИ ВТРАТИВ...

Чи втратив ти в житті, а чи придбав,
По тому визначається, як голову тримав.
Як ти її житейським шляхом ніс —
Чи високо усю чи тільки ніс.

ЧОГО ВОНО ТАК?

Якщо хтось перехвалить його в очі,
— Нічого! — каже й доказів не хоче.
Якщо хтось критикне чи десь полає,
Відразу доказів вагомих вимагає.

ЩЕ ПРО ЗЕЛЕНОГО ЗМІЯ

Іще подекуди здійсмають веремію
І шлють в усі інстанції листи...
Зеленого общипаного змія
В червону книгу хочуть занести.

ЩЕ РАЗ ПРО ГОЛОГО КОРОЛЯ

Отой король і досі б голяком
Сидів би на засіданнях активу,
Аби він не зустрівся з диваком,
Котрий узяв і відірвавсь від колективу.

ЩЕ РАЗ ПРО КРИТИКУ

Хоча давненько вже працює зав,
Ніхто про нього й слова не сказав:
Коли відсутній — недоречно,
Коли присутній — небезпечно.

ЩЕ РАЗ ПРО ПРОБЛЕМУ МОЛОДИХ

Писати почав молодим і красивим,
До Спілки ж потрапив і лисим, і сивим.
Вважається він ще й не дуже старим,
Але вже, пробачте, йому не до рим.

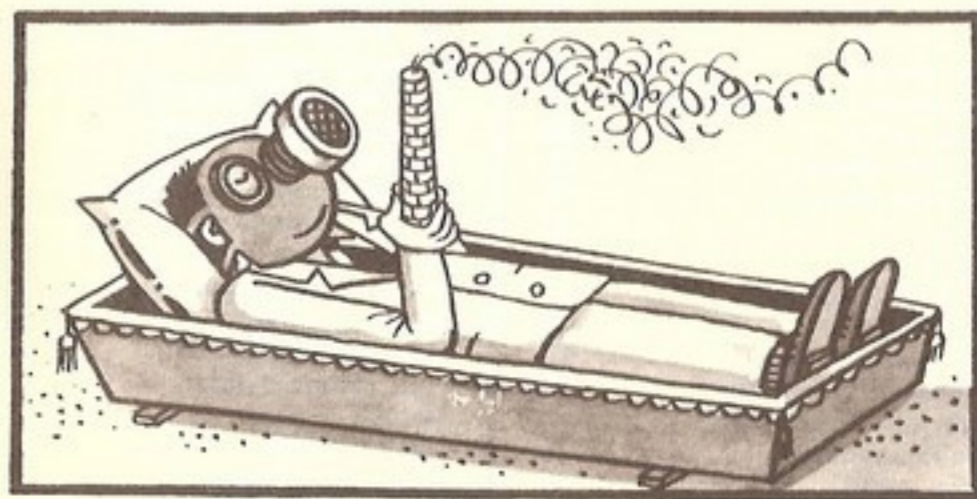

ЯК ДЕХТО ВИКОНУЄ ПЛАН

Двадцять п'ять процентів з писком,
Двадцять п'ять процентів з тиском.
Половина тиски з писки,
Ну а решта — то приписки.

ЯК СКОРПІОН

Дими кіптюжать небо голубе,
Поля родючі труять хімікатом.
Сама собі людина стала катом,
Як скорпіон з'їда сама себе.

З М І С Т

Ще раз про Юрія Кругляка	3	3 гармати по горобцях	26
Аби...	6	Змінилось все	27
Ані з місяця	6	З двох боків	27
А що робить?	7	Знає діло...	28
Балакучому оратору	7	Зорієнтувався	28
Без язика	8	І не кажіть!.. . . .	29
Бички в затоці	8	Істотний показник	29
Біда і півбіди	9	Його принцип	29
Богатирський сон	9	Козирний туз	30
Борець з труднощами	10	Куди спішимо?	30
Боржники природи	10	Крикун-парадник	30
Був гай зелений	11	Лев і Осел	32
Боязливий	11	Лектор-цитатник	32
Вдає мудреця	12	Лис-проповідник	33
Вихідець з народу	12	Любитель критики	33
Відсталий елемент	13	«Мислитель»	34
Вовк на дієті	13	Міцна натура	34
Вода у ступі	14	Молитва нахаби	34
В полоні байдужості	14	Молодому оратору	34
Все в нормі	15	На виступі одного барда	35
Всього-на-всього	15	На захист природи	35
Гасло і масло	16	На чисту воду	36
Гідність	16	Нарікання прозаїка	36
Груші на вербі	17	Небувалі успіхи	37
Гроші не пахнуть	17	Не допоможе...	37
Дали по руках	18	Не кує, не меле...	38
Дамоклів меч	18	Не май сто рублів...	38
Дивися в корінь	19	Не можна відрізати	39
Де ж істина?	19	Не можна двічі увійти в ту	39
Дивна засада	20	саму річку	39
Душі прекрасні поривання	20	Необачний Рябко	40
Дорога дама	20	Не на того натрапив	40
Думає про життя	20	Нерішучий	41
Динамічна епоха	21	Не так пани, як підпанки	41
Егоїсти	22	Не той інструмент	42
Економісти	22	Не хлібом єдиним	42
Економний шеф	23	Нікчема при владі	42
Єдина думка	23	Ні на копійку	42
Житейська позиція	24	Однобічні принципи	44
Житейський принцип	24	Оце працівничок!	44
За власним бажанням	25	Перше число	45
За двома зайцями	25	Підлабузник	45
Засвоїв девіз	26	Пристосувались	46

Побажання	46	Таки додумався!.. . . .	55
Про бюрократизм	47	Теж оратор	55
Про активну позицію	47	Теж резерв	56
Про злодійство	48	Теж тема...	56
П'еса і преса	48	Треба б знати...	56
Про книгообмін	49	Турист Іван	56
Про печатку	49	Уміння жить	57
Про причини	50	Учений Гліб	57
Про повітря	50	Хитрий юриста	58
Про розкоші	51	Хто як вважає	58
Про сатиру та її супротивни-	51	Чи втратив...	59
ків	51	Чого воно так?	59
Про трутнів	52	Ще про зеленого змія	60
П'яна балачка	52	Ще раз про голого короля	60
Про Феміду	52	Ще раз про критику	60
Раз чи двічі	53	Ще раз про проблему моло-	60
Раніше ніж торік	53	дих	60
Семинар з економіки	54	Як дехто виконує план	61
Сміливець	54	Як скорпіон	61
Собача радість	54		

БИБЛИОТЕКА «ПЕРЦА» № 354

Юрий Михайлович Кругляк

МИНИАТЮРЫ

(на украинском языке)

Иллюстрации А. Монастырского

Издательство «Радянська Україна»

Редактор М. Прудник
Технічний редактор М. Недоступ
Коректор Н. Ананьїна

Здано до набору 06.04.89. Підписано до друку 15.05.89. БФ 31446. 70×108/32.
Папір книжково-журнальний. Гарнітура літературна. Офсетний друк. 2,8 умови.
друк. арк. 2,8 умови. фарб. відб. 2,28 обл.-вид. арк. Тираж 84 000 прим. Зам. 02062.
Ціна 10 к.

Орденa Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна»,
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Адрес редакції: 252047, Київ-47, ул. Петра Нестерова, 4.

Орденa Леніна комбінат печати видавництва «Радянська Україна»,
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад»

**З бібліотеки
Веніаміна
Еппеля**